

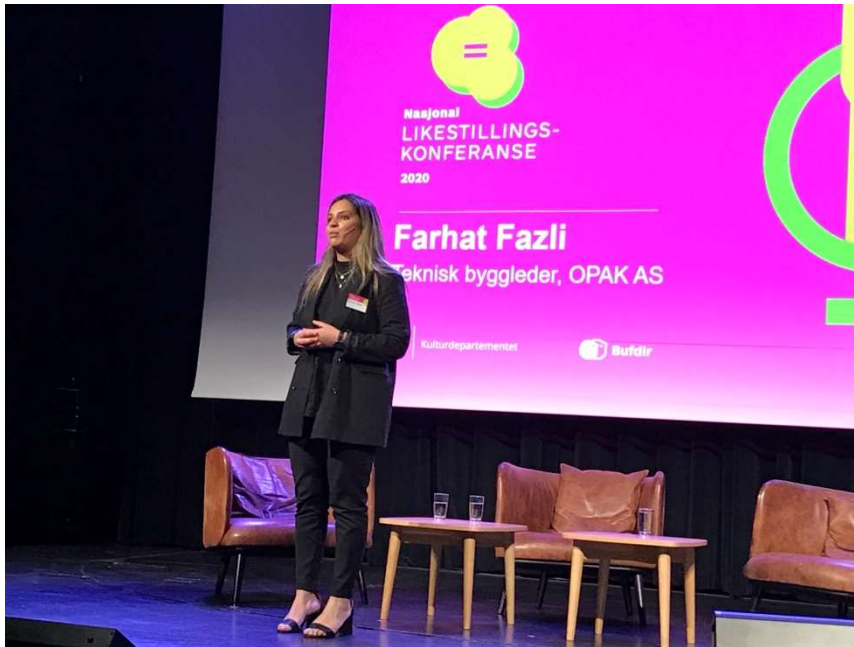
Koronavarslene hadde begynt å komme inn, men stemningen var god og alle gamle likestillingsvenner klemte hverandre godt – Det var da ikke så farlig! Sa vi til hverandre. Godt vi ikke visste hva som ventet – denne dagen skulle Likestillingen og kvinnes kamp hylles!

Asta Busingye Lydersen var konfrasier, og skuespiller Mimmi Tamba sang en nydelig sang fra musikalen Lazarus. Erna Solberg åpnet og dro vår sterke likestillingshistorie, i tillegg fremhevet hun at Norge prioriterte utdanning for kvinner over hele verden. Som Soroptimist (og styremedlem i Utdanningsfondet) vokste jeg av stolthet over hvor viktig jobb Soroptimistene gjør over hele verden. Kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja, fulgte på. Han hadde lest seg til masse om norsk likestillingshistorie og fortalte morsomme og pussige historier fra nær og fjern fortid, samtidig som han flettet inn sitt eget liv som fjernkulturell (og statsråd!) i Norge. Veldig underholdende.

Hanne Bjurstrøm, likestillings- og diskrimineringsombud, fortalte om Beijingsplattformens betydning for framtidens likestillingsarbeid, og hvor viktig det var å få med menn i diskusjonen. Hun etterlyste et mannsrolleutvalg som ville gjøre det enklere for menn å forstå sin rolle ang. likestilling!

Så var det en samtale ledet av Abid Raja med to skoleelever (videregående) – Agnes Nordvik og Linnea Steinveg. Jeg er så imponert over unge mennesker i dag. De snakker så godt og reflektert for seg og har sine meningers mot. Abid la vekt på at det er viktig med likestilling også under utdanning og henviste til en ny Stortingsmelding (NOU) som er utarbeidet av Ung i dag. De unge mener at de

må være med i utvalg som handler om dem selv. Voksne kan ikke sette seg inn i alt som foregår, og ungdom må ha medvirkning på beslutningsprosessen. Seksualundervisning i skolen må gjøres av eksperter og ikke bare lærere som får det som et ekstraslag. Det er så mange fasetter av den undervisningen som er viktig å få med, både det psykiske og fysiske. Og de unge er opptatt av at det blir en samtykkelovparagraf som det er i Sverige, men som det norske Storting stemte i mot.

Farhat Fazli, steppet inn for en foredragsholder som ikke kunne komme, og hun var ingen dårlig erstatning. Hun er datter av afghanske flyktninger og oppvokst i Norge. Hun ville inn i en typisk mannsdominert bransje og utdannet seg til bygningsingeniør. Nå er hun teknisk byggleder i OPAK. Veldig flink formidler og inspirator for unge jenter under utdanning. Hun holder foredrag over hele Norge, og gratis hvis det er på kveldstid for slike organisasjoner som oss.

Så fulgte det en paneldebatt: Den teknologiske fremtiden på guttenes premisser. Interessant samtale mellom Petter Bae Brandtzæg, førstemanuensis i medier og kommunikasjon, UIO og sjefforsker ved SINTEF Digital, Isabelle Ringnes, Medgrunder og produksjef i EqualityCheck.it, Anne Louise Aartun Bye, avd.dir. i NHO, moderert av Asta Busingye Lydersen. Snakket mye om NHOs prosjekt: Kvinner og teknologi. Og det er godt å høre at dette jobbes det med fra mange kanter.

Panelsamtale 2: Vi har for lite kunnskap om kvinners helse hva har det å si og hvordan løser vi det? Med Anne Grethe Erlandsen, statssekretær i Helse- og omsorgsdepartementet, Johanne Sundby, professor i global helse med vekt på kvinnehelse, UIO. Bernadette Kumar, avd.dir. Folkehelseinstituttet (i permisjon), moderert av Linda Rustad, dir. Kilden kjønnsforskning. Det var stor enighet om at all helseforskning må ha et kjønnsperspektiv, da vi biologisk er forskjellige. Og dette gjelder også utdanning av personell. Alle var også enig om at det var alt for lite forskning på typiske kvinnesykdommer.

BEIJINGPLATTFORMEN – HVA NÅ?

Her var det en samtale mellom Lopa Banerjee, dir. seksjon for sivilt samfunn i UN Women, Hakima Abbas, leder i AWID, Association of Women in Development og Kristine Bjartnes, norsk ungdomsambassadør for Beijing + 25, moderert av Gro Lindstad, daglig leder i FOKUS.

Beijingplattformen bestod av 12 hovedsøyler som alt videre likestillingsarbeid skulle bestå av. Det var ikke en feiring av en avslutning i 1995, det var en begynnelse. Alle må lære av ungdommen hvordan å mobilisere engasjement. Greta Tunberg ble naturlig nok nevnt flere ganger. Mobilisering kan styrke institusjoner og organisasjoner. Man må ha en god porsjon av modighet og frekkhet. Alle var klar over at de som motarbeider kvinnesak i disse dager har store og sterke pengemuskler bak seg. Det er jo litt nifst. Kristenpopulister og dets like. Og Gro fikk siste ordet og sa som vanlig, nå trenger vi Action og ikke flere Handlingsplaner.

Ellers var dagen preget av at Kvinnekommisjonen 2020 var avlyst. I år skulle Kvinnekommisjonen feires og Beijing feires, og flere sivilsamfunn enn noen gang skulle være tilstede. Over 12 000 deltagere, og mange sidearrangementer som involverte sivilsamfunn, og mange Soroptimister. Dette var forferdelig trist! FN publiserte noe de kalte for et Political Declaration om at alle punktene i Beijing-plattformen skulle videreføres. SI International har lagt det ut på sine hjemmesider, og jeg delte det videre på FB. I følge Veslemøy som reiste til NY likevel, var dette bare et utkast og ikke et politisk dokument.

Senere på kvelden var i på Likestillingsfest sammen med kulturministeren, hvor noen andre ungdomsdelegater som ikke kom seg til NY fikk uttale seg. Alle 3 var veldig flinke, og blir nok politikere i fremtiden tenker jeg. Og som hun ene sa. Selvfølgelig er 8.mars fremdeles viktig. Jeg hadde ikke stått her i dag som 22-åring, hvis ikke generasjonene før meg hadde gjort jobben sin!

Finfin Likestillingsdag!

Monica 23.mars 2020